

איננה

דמותה של איננה על גבי כד, נמצא בעיר לרסה ומתוארך לתחילת האלף השני לפנה"ס. מוזיאון הלובר

איננה (בתעתיק פונטי: Inanna, ידועה גם בגלגולה כאישתר הבבלית) היא אלה שומרית. אלה זו נודעה כמלכת השמיים והארץ, אלת האהבה, הפריור והמלחמה, אחראית על כוכב השחר ופטרוניתה של העיר ארך. ייתכן שדמותה אף היוותה השראה לאפרודיטה היוונית ולונוס הרומאית.

חשיבותה

השם 'איננה' הוא כפי הנראה קיצור של 'נינאנה', שפירושו בשומרית 'מלכת השמיים' (או 'גבירת השמיים'). איננה נחשבה אחראית על צמיחת היבולים ופריור החיות ועל פוריות בני האדם. בעקבות מסעה לשאול (ראו להלן) יוחסה לה גם האחריות לגרימת מוות שלא בעיתו ולידה מחדש. כך, מלבד תפקידה כמלכת השמיים והארץ, היא שלטה גם בעולם אשר מתחת לארץ.

איננה היא האלה החשובה ביותר במיתולוגיה השומרית, ושני קווי אופי ניגודיים שולטים בדמותה:

1. אלת האהבה החושנית המייצגת את הפריור - מתגלמת בכוכב הערב.
 2. אלת המלחמה המייצגת את המוות - מתגלמת בכוכב הבוקר.
- ניגודים אלה בדמותה של איננה משקפים את מארג החיים והמוות בהתאם לפריחה או לקמילה בטבע.

בדמותה כאלת פריור, איננה מזוהה עם אהבה חושנית, אך לא עם נישואים. כך למשל, באפוס "עלילות גילגמש", הגיבור מונה שורה של מאהבים ובעלים שהיו לה ואת הסוף המר שפקד אותם.

חשיבותה של איננה במיתולוגיה השומרית משתקפת בקשרי המשפחה עם האלים החשובים ביותר בפנתיאון. איננה היא אחותם של אותו (Utu), אל השמש, ושל ארשכיגל (Breshkigal), אלת המוות והשאול. כמו כן, היא מופיעה בטקסטים רבים כרעייתו של האל תמוז, אל הרועים של העיר ארך. במספר מיתוסים היא

נתפסת כבתם החשובה ביותר של ננה (Nanna) אל הירח, ונינגל אשתו, פטרוני העיר השומרית אור. ואולם, במסורות אחרות שהשתרשו יותר במיתולוגיה הבבלית המאוחרת, היא נזכרת לעתים כבתו או רעייתו-פילגשו של אנו (An) אל השמיים. במסורת אחרת היא מתוארת כבתו של אנכי אל החוכמה.

נשיותה של איננה

האלות בפנתיאון המסופוטמי מילאו תפקיד נקבי והגדירו את ה"נשי" במשפחה, בתרבות ובחברה. האלות מופיעות בהקשרים של לידה ובריאת האדם ובדרך כלל הן פטרוניות של תחומים המאפיינים נשים כמו: טוויה, אסמים, עדרי כבשים, שיכר וכתב. איננה יוצאת דופן בהקשר זה: על אף שהיא אלה-נקבה, היא מתאפיינת בחציית הגבולות שהציבה החברה לנשים במסופוטמיה: היא מוצגת כאלת מלחמה אכזרית, כאשר בחברה פטריאכלית אלימות אינה מצויה בתחום הנשי.

על אף שיש לאיננה ילדים, אין היא מתוארת כאם כמו אלות אחרות, אלא דווקא כמאהבת. היא משמשת כפטרונית הזונות וגם המיניות שלה קיצונית ואינה יודעת שובע.

בשירי החיזור השומרית איננה מוצגת כנערה שממלאה את כל התפקידים כמצופה, כלומר היא אינה נענית לחיזור בקלות, אינה ממרה את פי הוריה ואחיה, והיא ממתינה ככל נערה להצעת נישואים. אך כשנתממשו הנישואים אין היא הופכת לדמות אם ואינה מקבלת חובת אשת איש, ומכאן גם חוסר המנוח שלה: היא יוצאת למסעות ומשתמשת במיניות שלה, בהשפעתה ובעורמתה כדי לחצות את הקווים הנורמטיביים בין נשים וגברים.

איננה במיתוסים ובספרות השומרית

קטע מקיר מקדש איננה באור, המאה ה-15 לפנה"ס, מוזיאון פרנמון גרמניה

הארסי, מבריאח את הנשר ואת לילית, עוקר את העץ ובונה לאיננה כס מלכות ומיטה מהעץ.

איננה ועץ ההחולפו (Huluppu-tree)

במיתוס זה, אל החוכמה והמים המתוקים, אנכי, מפליג לעולם המתים, השאול. סערה אדירה מתחוללת בנתיב המסע של הספינה ורוח עוקרת משורשיו עץ אשר צמח על שפת נהר הפרת.

עץ החולפו ניצל בזכות האלה איננה שעוברת באזור ושותלת אותו בגנה הקדוש. האלה מטפחת את העץ ומקווה להכין ממנו בבוא היום כס-מלכות ומיטה. ואולם הנחש הארסי, הנשר המיתולוגי אנוו והעלמה לילית משתלטים על העץ ובונים בו את ביתם. בצערה הרב איננה כורעת לצד העץ ומבקשת עזרה מאחיה אותו, אל השמש, שאינו חש לעזרתה. לאחר מכן היא פונה לגילגמש השומע את קריאתה, עוטה את שריונו ומגרש את החיות. הוא הורג את הנחש הארסי, מבריאח את הנשר ואת לילית, עוקר את העץ ובונה לאיננה כס מלכות ומיטה מהעץ.

איננה וארון החכמה

על פי מיתוס זה, איננה חפצה להרבות את שגשוג עירה, ארך, ולעשותה למרכז התרבות של שומר. לשם כך מחליטה האלה ללכת לארדיו, המרכז העתיק של תרבות שומר, בו התגורר האל אנכי, ארון החכמה, המופקד על ה"מה" (me), אותות האלוהות^[1] ולהתחבר לחוכמתו.

כטוב לבם בשיכר מציע אנכי לבתו איננה את כל כוחות השמיים והוא מעניק לה את ה-me האלוהיים. לאחר שהאל אנכי מתפכח משכרונו, הוא מתחרט על נדיבותו ושולח את משרתו איסימוד (Isimud) להשיבם. איננה מצליחה, בעזרתה של נישבור (Ninshubur), העוזרת הנאמנה שלה, להביא את כל המתנות לעיר ארך. לאנכי לא נותר אלא להשלים עם העניין ולברך את העיר, וכך מביאה איננה לעליית ערכה של העיר ארך ולמיקומה כמרכז התרבות והדת של מסופוטמיה הקדומה.

איננה ושוכלתודה

מיתוס נוסף על האלה איננה, שלא שרד בשלמותו, מספר עליה ועל גנן חרוץ בשם שוכלתודה. הגנן, המנסה לשווא לגדל צמחים, סובל מרוחות הזעף שמייבשות את מעשי ידיו. לאחר היוועצות עם גורמי השמיים הוא נוטע עץ כדי להגן על גינתו. האלה איננה, שבאותה שעה הייתה עסוקה במסעותיה אל ההרים, הגיעה לאזור בו נטוע היה העץ, והיא, עייפה מהמסע, נרדמה בצילו. הגנן פושט מעליה את הבגדים ובוועל אותה בשנתה.

כשהאלה מתעוררת היא מגלה את שנעשה לה ומתמלאת חימה. היא משלחת מכות על הארץ, וראשונה מהן - מכת דם ומכריזה שלא תשקוט עד אשר תמצא את האיש שחילל כבודה.

"איננה, בגלל ערוותה, מה עוללה!

כל בארות הארץ דם מילאה,

כל הבוסתנים והגנים בארץ רוו דם.

ויהי בבוא העבדים לקושש עצים, לא שתו אלא דם,

ויהי בבוא השפחות למלא מים, לא מילאו אלא דם.^[2] הגנן שומע לאביו המייעץ לו לזנוח את שדהו ולמצוא לו

מקלט. לאחר שהאלה איננה לא מצליחה למצוא את האיש, היא פונה לעזרתו של האל אנכי והוא מסגיר לידה את הגנן. הגנן מבקש לחוס על חייו, אך האלה אינה סולחת לו.

סוף העלילה לא נשמר, אך ייתכן שניתן להסיק מה היה גורלו של הגנן על פי המסופר בעלילות גילגמש. גילגמש מונה את סופם המר של מאהביה של איננה; אחד ממאהבי האלה הוא גנן בשם אישולנו, ועל פי דבריו של גילגמש, איננה הפכה אותו לחולד.

נישואי איננה ותמוז

הנישואים בין איננה ותמוז

נוסף על מיתוסים, דמותה של איננה מככבת גם בשירי אהבה שומריים. שירים אלה מתארים את אהבתם של האל תמוז והאלה איננה, חזוניהם והתייחדותם. חוקרים משערים, כי שירים אלה קשורים למסך הפולחני של "נישואי הקודש". במסך זה, המלך, המייצג את האל תמוז, נושא לאישה את הכהנת, המייצגת את האלה איננה.

לפי האמונה השומרית, איננה התייחדה עם תמוז מדי שנה, במסך "נישואי הקודש", שהתקיים בראש השנה השומרי. יום זה נחשב ליום אשר בו "נחרצו הגורלות בשמיים", ומטרת המסך הייתה לעורר את התחדשות הצמחייה עם רדת גשמי החורף, להבטיח את פריון הארץ, וכנראה גם את שלומן והצלחתו של המלך. התייחדותם של איננה ותמוז סימלה, על פי המשוער, פרץ אהבה ופריון בו פורסת האלה את חסותה על המלך הצעיר והוא מבטיח את פריונה של האלה ושל האדמה בתמורה.

שירי האהבה התאפיינו בלשון ציורית עשירה, דימויים ומטאפורות הבאים לידי ביטוי בשני מישרים בו זמנית - הרובד הארוטי, החיבור בין גבר לאישה; והרובד של פריון האדמה.

אחד השירים פותח ברו-שיח בין אותו, אל השמש ואחיה של איננה, ובין האלה איננה עצמה. אותו מנסה להשיא אותה לתמוז הרועה, ואיננה מעדיפה דווקא את האיבר. בסופו של דבר משכנע הרועה את איננה להינשא לו, לאחר שהוא מונה את מעלותיו.

ירידת איננה לשאול

מיתוס זה מתאר את מעשה ירידתה של איננה אל השאול, ובו הגיעה פרשת אהבתם של איננה ושל דמוזי אל שיאה הטרגי, שבמסגרתו נגזר על תמוז לרדת שאולה. הסיפור פותח בתיאור שאיפתה של איננה לרדת אל השאול, כפי הנראה כדי לקחת את השלטון שם מידי אחותה ארשכיגל, אלת המוות. לקראת מסעה של האלה אל השאול, היא מכינה את עצמה באמצעות למידת חוקי השאול. אחר כך היא עומה על גופה בנדים נאים ותכשיטים כבדים לאלה בכירה במעמדה העומדת לצאת לדרכה.

איננה חרדה פן תמית אותה אחותה ארשכיגל בתחומי ממלכתה, ולכן היא מחליטה לתכנן את הצלתה. נינשובור, עוזרתה הנאמנה מצווה כי אם לא תשוב איננה מן השאול, עליה לשאת קינה, לבכות ולהתאונן, ובכך לבקש את עזרתם של האלים הגדולים. על נינשובור לפנות תחילה לניפור, עירו של אנליל, ראש האלים של הפנתאון השומרי, ולהתחנן שיצילה. אם יסרב ראש האלים לעשות זאת, על עוזרתה לפנות לאור, עירו של אל הירח ננה, אביה של איננה. אם גם אל הירח יסרב לסייע, עליה לפנות לארדור, עירו של אנכי, אל החוכמה, "היודע מזון חיים" וגם "יודע מי החיים" - כלומר בעל הסגולה להחיות מתים, והוא בוודאי יעזור.

איננה יורדת לשאול, וארשכיגל מצווה על רב השוערים של השאול, נתי, שיוכיח את איננה דרך שבעת השוערים ויגרום לה להסיר את מלבושיה וקישוטיה בכל שער, כדי לקחת ממנה את כוחותיה האלוהיים ולבייש אותה כאשר תתייצב בפניה, וכך תוכל להמיתה. ואכן כך היה: ערומה הובלה איננה על ברכיה. אחותה ומועצת שבעת השופטים של השאול, אספת האנונה, נזורים את דינה של איננה. או אז נתנה בה ארשכיגל, אחותה, את "עין המוות", אשר הופכת אותה לגוויה חסרת חיים. את הפגר הם תולים על וו בקיר.

כאשר איננה לא שבה לאחר שלושה ימים, פורצת נינושובר בקינה, אך האלים משיבים פניה ריקם, בתואנה כי הירידה לשאול מהווה מאבדו לאלי העולם העליון, ומי שיורד לשאול חייב לשאת בתוצאות. מכל האלים רק האל אנכי, אל החוכמה, מביע צער ורצון לעזור. הוא בורא שני יצורים שיכלו לחדור לשאול משום שהיו נעדרים תכונות אנוש, מעניק להם את יכולת "מזון החיים" ו"מי החיים", ושולח אותם להשיב את איננה.

היצורים חומקים מבעד לשערים אל השאול, ושם הם פוגשים בארשכיגל הכורעת ללדת ונאנקת בכאבים. שני היצורים מביעים הזדהות עם סבלה, ובזכות חסד זה, האלה ארשכיגל מאפשרת להם לקחת את הגווייה. אז מחיים היצורים את האלה איננה באמצעות מי החיים ומזון החיים.

איננה ממחרת לברוח, אך חוק השאול קובע שאין מי שישתחרר מממלכת המוות ולא ישאיר תחליף תחתיו, ולכן שדי השאול דבקים אליה והיא חוזרת מלווה בהם. תפקידם להבטיח שהיא תחזור לשאול אם לא יימצא לה מחליף שייקח את מקומה. בחיפושה אחר מחליף לשהות בשאול, איננה עוברת בין משרתיה וחסה על חייהם, אך כאשר היא מגיעה לעירו של בעלה, האל הרועה תמוז, שלא שבת מחגיגותיו בימי היעדרה והוסיף לשבת במרום כס מלכותו, חמתה גוברת והיא נותנת בו את "עין המוות" ומסגירה אותו בידי השדים. דמוזי מתחנן לחסדי אותו, אל השמש, שיהפכו לנחש ויצילו מן השדים, והאל אותו אכן ממלא בקשה זו והיא ממומשת.

סיפור העלילה לא שרד בשלמותו, אך כנראה שבהמשך תמוז נמלט והסתתר אצל אחותו גשתיננה. דמוזי נלכד בידי השדים וגשתיננה מתחננת על נפשו. האלה איננה, שעדיין רוחשת לדמוזי אהבה, מחליטה לחון אותו וחורצת שחצי שנה יהיה דמוזי בשאול, ובחצי השני יעלה דמוזי לאדמה ואחותו גשתיננה תתפוס את מקומו בשאול.

מלבד היות סיפור זה קשור במחזוריות עונתית, משמשת העלילה גם תזכורת לכך שלא ניתן למנוע את המוות או לאחד ולהחזיר את החיים ביחד עם המוות. מקובל לחשוב שמיתוס זה מבטא מעיקרו את עונת היובש במחזוריות הטבע, והוא מתמקד בירידתו של אל הפריזון תמוז אל השאול. אך בנוסף לכך עומדת במרכזו של המיתוס איננה, שבשאפתנותה, בסקרנותה ובאומץ ליבה ביקשה לרדת אל השאול כדי ללמוד את רזיו, או אולי לחברו שוב לממלכת החיים. זהו מסעה של האלה המנסה להחזיר את שלטונה ולאחד את החיים עם המוות, שהוא, על פי צו האלים, אסור, שכן אלי השמים אסורים בירידה לשאול ולהפך, אלי השאול אסורים בעלייה לשמים.

נוסף על מיתוס זה, המתאר במפורש כיצד נגזר על תמוז לרדת שאולה, מעשה מותו של תמוז תועד גם בקינות שומריות רבות שבהן מבכים את תמוז המת.

קינות שומריות על דמוזי המת

הקינות על מותו של תמוז קשורות בקשר ישיר למותו הטרגי של תמוז כמסופר בעלילת "ירידת איננה לשאול", והן מתארות בהרחבה את לכידתו של דמוזי בידי שדי השאול, את העינויים שעבר ואת הריגתו. מטרת הקינות הייתה לעורר את אל הצמחייה, דומזי, לקום לתחייה במועד שיועד לו לעלות מן השאול, להפרות את הצומח ולהביא שפע לארץ.

קינות אלו נכתבו בניב מיוחד, הוא ניב "האמסל", שמשמעו בשומרית "המעודן". ניב זה נחשב לניב נשי, והוא נמצא בעיקר בשירי האהבה, בקינות שנאמרו מפי נשים, במשלי חוכמה אחדים ובכמה מזמורים. לניב האמסל קווים מיוחדים באוצר המילים שלו, בהגייה של העיצורים ובנטייה לכתוב את המילים בדרך פונמית.

בקינות על דומזי, בולט קולן של הנשים המקוננות, המייצגות שלוש נשים בחייו של דומזי: אשתו, האלה איננה, אחותו גשתיננה ואימו האלה נינסון. הקינות נותנות ביטוי לאבל על מות תמוז ועל השממה שבאה לעולם עם רדתו של האהוב שאולה.

פולחן הנשים המבכות את התמוז ("חזקאל ח, יד), מקורו בדת השומרית העתיקה. הפולחן היה נפוץ עוד מימי קדם במסופוטמיה והתפשט אל רוב עמי המזרח התיכון הקדום, לרבות הכנענים ושאר תושבי סוריה וארץ ישראל.

דמותה של איננה בעלילות גילגמש

באחת מן האפיווודות באפוס הגדול עלילות גילגמש, מתוארת פרשת אהבים בלתי ממומשת בין גילגמש לבין איננה. על פי האפוס, איננה מנסה לשכנע את גילגמש להינשא לה ומבטיחה לו הבטחות מרובות בתמורה. גילגמש מוכן לקיים איתה את טקס "הנישואים הקדושים", כלומר, לשכב איתה ולהגיש לה מנחות, אבל לא לשאת אותה לאישה, מכיוון שכל מאהביה נדונו לסוף אכזרי בלא עת.

כחלק מסירובו של גילגמש להינשא לאיננה, הוא מורד בה ומטיח בה קללות נועזות. איננה הפגועה פונה לאביה אנו, אל השמים, ומבקשת שגילגמש ייענש. כדי להענישו נשלח הפר השמימי להלחם בגילגמש, והאחרון נעזר באנכידו, רעו הטוב, כדי להרוג את המפלצת. בעקבות ניצחונו מקללת אותו איננה, ובהחלטת מועצת האלים, ובראשם אנליל, נקבע שעל אנכידו למות במקומו של גילגמש.

בעקבות מות ידידו יוצא גילגמש למסע בו הוא מבקש לקנות לעצמו חיי נצח ולברוח מהמוות הבלתי נמנע. במהלך מסעו פוגש גילגמש בשידורי, המוזגת האלוהית, המנסה להניאו מלהמשיך בדרכו כדי שישלים עם גורלו וינסה לחיות את חייו באושר ובהשלמה.

לקריאה נוספת

- אורי גבאי ותמר וויס, המיתולוגיה הבבלית, ישראל, 2003.
- אלחנן גפני, תרבויות קדומות כמזרח הקדום, 2005.
- ניצה אברבנאל, גילגמש, רמת גן, 2002.
- ש. שפרה, המילים ככישוף והכישוף שבמילים, 2008.
- ש. שפרה, עלילות איננה-אישתר בשאול, הוצאת עם עובד, 2012.
- ש. שפרה ויעקב קליין, בימים הרחוקים ההם, תל אביב, 1996.
- Wolkstein, Diana & Kramer, Samuel Noah (1983) Inanna: Queen of Heaven and Earth (Harper Perennial)

קישורים חיצוניים

 מדיה וקבצים בנושא איננה בוויקישיתוף

הערות שוליים

- [1] זמנוח השומרי me, "אותות-אלוהות", מצייין הן כוחות ותפקידים אלוהיים והן חפצים קונקרטיים שסימלו אותם
- [2] ש.ג. קרמר, ההיסטוריה מתחילה בשומר, פרק י"א. טקסט מלא באנגלית (http://archive.org/stream/HistoryBeginsAtSumer/HistoryBeginsAtSumer_djvu.txt) (פרק 12)

המקורות והתורמים לערך

איננה מקור: <https://he.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15801210> מורמים Hanay, Ijon, LivnatKris, Ravit, יורם שורק, בריאן

המקורות, הרישיונות והתורמים לתמונה

קובץ: [Ishtar vase Louvre AO17000-detail.jpg](https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Ishtar+vase+Louvre+AO17000-detail.jpg); קובץ: [https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Ishtar vase Louvre AO17000-detail.jpg](https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Ishtar+vase+Louvre+AO17000-detail.jpg); מורמים Andrew Dalby, AnonMoos, Dbachmann, Jastrow, 1 עריכות אלמוניות Creative Commons Attribution 2.5

קובץ: [Urartian wall section PM.JPG](https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Urartian+wall+section+PM.JPG); קובץ: [https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Urartian wall section PM.JPG](https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Urartian+wall+section+PM.JPG); מורמים Urartian_wall_section_PM.JPG; מורמים Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0; מורמים BrokenSphere

קובץ: [InannaTemple Ruins.gif](https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=InannaTemple+Ruins.gif); קובץ: [https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=InannaTemple Ruins.gif](https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=InannaTemple+Ruins.gif); מורמים InannaTemple_Ruins.gif; מורמים Free Art License; מורמים Carmen Asensio

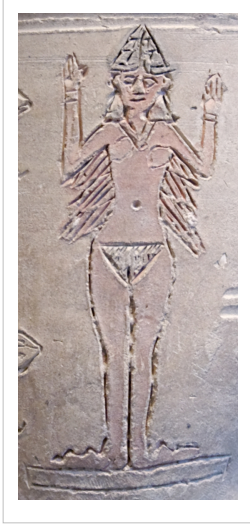
קובץ: [Dumuzi.gif](https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Dumuzi.gif); קובץ: <https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Dumuzi.gif>; מורמים Dumuzi.gif; מורמים Public Domain; מורמים Hanay, Man vyi, Scapler, TangLung, 1 עריכות אלמוניות

קובץ: [Commons-logo.svg](https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Commons-logo.svg); קובץ: <https://he.wikipedia.org/w/index.php?title=Commons-logo.svg>; מורמים Commons-logo.svg; מורמים Public Domain; מורמים SVG version was created by User:Grunt and cleaned up by Commons-logo.svg; מורמים based on the earlier PNG version, created by Reidab ,3247

רישיון

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0
/creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0//

Inanna

Inanna	
Queen of Heaven Goddess of Love, War, Fertility and Lust	
	
<p>Inanna on the Ishtar Vase French museum Louvre</p>	
Abode	Heaven
Symbol	Sky, Clouds, Wars, Birth, Skin
Consort	Dumuzi
Parents	Sin and Ningal
Siblings	Utu, Ishkur and Ereshkigal
Children	Lulal and Shara

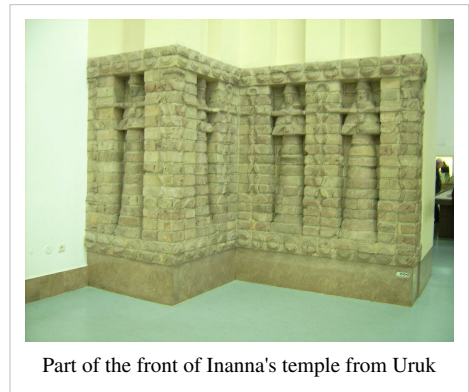
Part of a series on
Ancient Mesopotamian religion

Ancient Mesopotamian religion
Other traditions

<ul style="list-style-type: none"> • Arabian • Levantine • Near Eastern religions 	
<ul style="list-style-type: none"> • • • 	v t e ^[1]

Inanna (/ɪˈnænə/ or /ɪˈnɑːnə/; Cuneiform: 𒀭 (Old Babylonian) or 𒀭 𒌶 (Neo-Assyrian) 𐎠𐎵𐎲𐎠[ⓘ]; Sumerian: Inanna; Akkadian: Ištar; Unicode: U+12239) is the Sumerian goddess of love, fertility, and warfare, and goddess of the E-Anna temple at the city of Uruk, her main centre.

Origins

Inanna can be considered the most prominent female deity in ancient Mesopotamia.^[2] As early as the Uruk period (ca. 4000–3100 BC), Inanna was associated with the city of Uruk. The famous Uruk Vase (found in a deposit of cult objects of the Uruk III period) depicts a row of naked men carrying various objects, bowls, vessels, and baskets of farm produce, and bringing sheep and goats, to a female figure facing the ruler. This figure was ornately dressed for a divine marriage, and attended by a servant. The female figure holds the symbol of the two twisted reeds of the doorpost, signifying Inanna behind her, while the male figure holds a box and stack of bowls, the later cuneiform sign signifying *En*, or high priest of the temple. Especially in the Uruk period, the symbol of a ring-headed doorpost is associated with Inanna.

Part of the front of Inanna's temple from Uruk

Seal impressions from the Jemdet Nasr period (ca. 3100–2900 BC) show a fixed sequence of city symbols including those of Ur, Larsa, Zabalam, Urum, Arina, and probably Kesh. It is likely that this list reflects the report of contributions to Inanna at Uruk from cities supporting her cult. A large number of similar sealings were found from the slightly later Early Dynastic I phase at Ur, in a slightly different order, combined with the rosette symbol of Inanna, that were definitely used for this purpose. They had been used to lock storerooms to preserve materials set aside for her cult.^[3] Inanna's primary temple of worship was the Eanna, located in Uruk (c.f. Worship).

Etymology

Inanna's name derives from *Lady of Heaven* (Sumerian: nin-an-ak). The cuneiform sign of Inanna (𒀭); however, is not a ligature of the signs *lady* (Sumerian: nin; Cuneiform: 𒀭 SAL.TUG₂) and *sky* (Sumerian: an; Cuneiform: 𒀭 AN).^[4] These difficulties have led some early Assyriologists to suggest that originally Inanna may have been a Proto-Euphratean goddess, possibly related to the Hurrian mother goddess Hannahannah, accepted only latterly into the Sumerian pantheon, an idea supported by her youthfulness, and that, unlike the other Sumerian divinities, at first she had no sphere of responsibilities.^[5] The view that there was a Proto-Euphratean substrate language in Southern Iraq before Sumerian is not widely accepted by modern Assyriologists.^[6]

Worship

Along the Tigris and Euphrates rivers were many shrines and temples dedicated to Inanna. The *House of Heaven* (Sumerian: e₂-anna; Cuneiform: 𒀭 E₂.AN) temple^[7] in Uruk^[8] was the greatest of these, where sacred prostitution was a common practice. In addition, according to Leick (1994) persons of asexual or hermaphroditic bodies and feminine men were particularly involved in the worship and ritual practices of Inanna's temples (see *gala*). The deity of this fourth-millennium city was probably originally An. After its dedication to Inanna the temple seems to have housed priestesses of the goddess. The high priestess would choose for her bed a young man who represented the

shepherd Dumuzid, consort of Inanna, in a hieros gamos or sacred marriage, celebrated during the annual Akitu (New Year) ceremony, at the spring Equinox. According to Samuel Noah Kramer in *The Sacred Marriage Rite*, in late Sumerian history (end of the third millennium) kings established their legitimacy by taking the place of Dumuzi in the temple for one night on the tenth day of the New Year festival.^[9] A Sacred Marriage to Inanna may have conferred legitimacy on a number of rulers of Uruk. Gilgamesh is reputed to have refused marriage to Inanna, on the grounds of her misalliance with such kings as Lugalbanda and Damuzi.

Iconography

Inanna's symbol is an eight-pointed star or a rosette.^[10] She was associated with lions – even then a symbol of power – and was frequently depicted standing on the backs of two lionesses. Her cuneiform ideogram was a hook-shaped twisted knot of reeds, representing the doorpost of the storehouse (and thus fertility and plenty).^[11]

Inanna as the planet Venus

Inanna was associated with the planet Venus, which at that time was regarded as two stars, the "morning star" and the "evening star." There are hymns to Inanna as her astral manifestation. It also is believed that in many myths about Inanna, including *Inanna's Descent to the Underworld* and *Inanna and Shukaletuda*, her movements correspond with the movements of Venus in the sky. Also, because of its positioning so close to Earth, Venus is not visible across the dome of the sky as most celestial bodies are; because its proximity to the sun renders it invisible during the day. Instead, Venus is visible only when it rises in the East before sunrise, or when it sets in the West after sunset.^[12]

Because the movements of Venus appear to be discontinuous (it disappears due to its proximity to the sun, for many days at a time, and then reappears on the other horizon), some cultures did not recognize Venus as single entity, but rather regarded the planet as two separate stars on each horizon as the morning and evening star. The Mesopotamians, however, most likely understood that the planet was one entity. A cylinder seal from the Jemdet Nasr period expresses the knowledge that both morning and evening stars were the same celestial entity. The discontinuous movements of Venus relate to both mythology as well as Inanna's dual nature.^[1] Inanna is related like Venus to the principle of connectedness, but this has a dual nature and could seem unpredictable. Yet as both the goddess of love and war, with both masculine and feminine qualities, Inanna is poised to respond, and occasionally to respond with outbursts of temper. Mesopotamian literature takes this one step further, explaining Inanna's physical movements in mythology as corresponding to the astronomical movements of Venus in the sky.

Inanna's Descent to the Underworld explains how Inanna is able to, unlike any other deity, descend into the netherworld and return to the heavens. The planet Venus appears to make a similar descent, setting in the West and then rising again in the East.

In *Inanna and Shukaletuda*, in search of her attacker, Inanna makes several movements throughout the myth that correspond with the movements of Venus in the sky. An introductory hymn explains Inanna leaving the heavens and heading for *Kur*, what could be presumed to be, the mountains, replicating the rising and setting of Inanna to the West. Shukaletuda also is described as scanning the heavens in search of Inanna, possibly to the eastern and western horizons.

Inanna was associated with the eastern fish of the last of the zodiacal constellations, Pisces. Her consort Dumuzi was associated with the contiguous first constellation, Aries.^[13]

One version of the star symbol of Inanna/Ishtar

Character

Inanna is the goddess of love. In the Babylonian epic of Gilgamesh, Gilgamesh points out Inanna's infamous ill-treatment of her lovers. Inanna also has a very complicated relationship with her lover, Dumuzi, in "Inanna's Descent to the Underworld".^[14]

She also is one of the Sumerian war deities: "She stirs confusion and chaos against those who are disobedient to her, speeding carnage and inciting the devastating flood, clothed in terrifying radiance. It is her game to speed conflict and battle, untiring, strapping on her sandals."^[15] Battle itself is sometimes referred to as "the dance of Inanna."

Consider her description in one hymn: "When the servants let the flocks loose, and when cattle and sheep are returned to cow-pen and sheepfold, then, my lady, like the nameless poor, you wear only a single garment. The pearls of a prostitute are placed around your neck, and you are likely to snatch a man from the tavern."Wikipedia:Citation needed^[16] Inanna also was associated with rain and storms and with the planet Venus, the morning and evening star.^[17] as was the Greco-Roman goddess Aphrodite or Venus.

Myths

Enmerkar and the Lord of Aratta

Inanna has a central role in the myth of Enmerkar and the Lord of Aratta.^[18] A major theme in the narrative is the rivalry between the rulers of Aratta and Uruk for the heart of Inanna. Ultimately, this rivalry results in natural resources coming to Uruk and the invention of writing. The text describes a tension between the cities:

The lord of Aratta placed on his head the golden crown for Inana. But he did not please her like the lord of Kulaba (A district in Uruk). Aratta did not build for holy Inana (*sic.*; Alternate spelling of 'Inanna') — unlike the Shrine E-ana (Temple in Uruk for Inanna).^[19]

Text Summary: The city Aratta is structured as a mirror image of Uruk, only Aratta has natural resources (i.e. gold, silver, lapis lazuli) that Uruk needs. Enmerkar, king in Uruk, comes to Inanna requesting that a temple be built in Uruk with stones from Aratta, and she orders him to find a messenger to cross the Zubi mountains and go to the Lord of Aratta demanding precious metals for the temple.^[20] The messenger makes the journey and all the peoples he passes along the way praise Inanna. He makes his demands, and the Lord of Aratta refuses, saying that Aratta will not submit to Uruk. He is upset, however, to learn that Inanna is pleased with the Shrine E-ana.^[21] The Lord of Aratta issues a challenge to Enmerkar to bring barley to Aratta because Aratta is currently experiencing a severe famine. Enmerkar mobilizes men and donkeys to deliver the food. Still, the Lord of Aratta will not submit.^[22] A series of riddles, or challenges, follows. Enmerkar, with the wisdom of Enki succeeds at every task. Eventually, the Lord of Aratta challenges Enmerka to have a champion from each city fight in one-on-one combat.^[23] By this point, however, the messenger is tired. Enmerkar gives him a message, but he is unable to repeat it verbally. So, the messenger writes it down, thus inventing writing:

(Enmerkar's) speech was substantial, and its contents extensive. The messenger, whose mouth was heavy, was not able to repeat it. Because the messenger, whose mouth was tired, was not able to repeat it, the lord of Kulaba patted some clay and wrote the message as if on a tablet. Formerly, the writing of messages on clay was not established. Now, under that sun and on that day, it was indeed so. The lord of Kulaba inscribed the message like a tablet.^[24]

The Lord of Aratta cannot read the text, but the god Ishkur causes rains to end the drought in Aratta. The Lord of Aratta decides that his city has not been forsaken after all.^[25] The champion of Aratta dresses in a "garment of lion skins," possibly a reference to Inanna.^[26] The end of the text is unclear, but it seems that the city of Uruk is able to access Aratta's resources.

Inanna and the Mes

According to one story, Inanna tricked the god of culture, Enki, who was worshipped in the city of Eridu, into giving her the Mes. The Mes were documents or tablets which were blueprints to civilization. They represented everything from abstract notions like Victory and Counsel and Truth to technologies like weaving to writing to social constructs like law, priestly offices, kingship, and even prostitution. They granted power over, or possibly existence to, all the aspects of civilization (both positive and negative). Inanna traveled to Enki's city Eridu, and by getting him drunk, she got him to give her hundreds of Mes, which she took to her city of Uruk. Later, when sober, Enki sent mighty Abgallu (the seven sages, half-fish, half-human demigods that counselled the antediluvian godkings) to stop her boat as it sailed the Euphrates and retrieve his gifts, but she escaped with the Mes and brought them to her city. This story may represent the historic transfer of power from Eridu to Uruk.

Inanna and Ebih

This myth depicts Inanna's confrontation with and ultimate destruction of Mount Ebih (Jebel Makhul, near modern-day Shaikh Ibrahim, Iraq),^[27] which has refused to recognize her superiority.

The story begins with an introductory hymn to praise Inanna.^[28] The goddess then journeys about the world, until she comes across Mount Ebih, and is subsequently angered by its seeming lack of respect and natural beauty, and rails at the mountain:

Mountain, because of your elevation, because of your height,
 Because of your goodness, because of your beauty,
 Because you wore a holy garment,
 Because An organized (?) you,
 Because you did not bring (your) nose close to the ground,
 Because you did not press (your) lips in the dust. UNIQ-ref-0-b48f7f349779d55e-QINU

She petitions to the god An to allow her to destroy the mountain. An refuses, but Inanna proceeds to attack and destroy the mountain regardless, utterly annihilating it and leaving sad destruction in her wake. In the conclusion of the myth, she tells Ebih why she attacked it.

Inanna and Shukaletuda

Inanna and Shukaletuda begins with a hymn to Inanna which praises her as the planet Venus (as it appears in the sky).

The story then goes on to introduce the reader to Shukaletuda, a gardener who is terrible at his job and partially blind. All of his plants die, with the exception of one poplar tree. Shukaletuda prays to the deities for guidance in his work. To his surprise, the goddess Inanna, sees his one poplar tree and decides to rest under the shade of its branches. While Inanna is asleep, Shukaletuda decides it would be a good idea to undress and rape her. The goddess awakes and realizes she was violated in her sleep. She is furious and determined to bring her attacker to justice. In a fit of rage, Inanna unleashes plagues upon the Earth to punish and identify her attacker. She turns water to blood in an attempt to punish her rapist. Shukaletuda, terrified for his life, asks his father for advice on how to escape Inanna's wrath. His father tells him to hide in the city, amongst the hordes of people and blend in. Inanna searches the mountains of the East for her attacker, and is not able to find him. She then releases a series of storms and closes the roads to the city, and is still unable to find Shukaletuda in the mountains. After her plagues, Inanna is still not able to find her rapist and asks Enki for help in revealing him. Inanna threatens to leave her temple at Uruk unless Enki helps her find her attacker. He consents, and allows her to "fly across the sky like a rainbow". Inanna finally finds Shukaletuda. He attempts to make his excuses for his crime against her, but she will have nothing to do with it and kills him.

This myth and Shukaletuda is cited as a Sumerian Astral myth, as the movements of Inanna to only the mountains correspond with the movements of the planet Venus. When Shukaletuda was praying to the goddess, he may have been looking toward Venus in the horizon.

Inanna and Gudam

This fragmentary myth focuses on the actions of Gudam, who is described as a fierce warrior, who dined on flesh and drank blood instead of beer.^[29] Gudam walks through Uruk, killing many and damaging the Eanna temple, until a "fisherman of Inanna" turns his axe against him and defeats him. Gudam, humbled, pleads to Inanna for forgiveness, promising to praise her through words and offerings.

Inanna and An

This myth, also fragmentary, begins with a conversation between Inanna and her brother Utu. She laments the fact that the Eanna temple is not of their domain, and resolves to reach or secure it. The text becomes increasingly fragmentary at this point in the narrative, but appears to describe her difficult passage through a marshland to reach it, while being advised by a fisherman as to the best route.

Ultimately she reaches her father, Anu. While he is shocked by her arrogance in attempting to capture the Eanna temple for herself, he nevertheless concedes that she has succeeded and it is now her domain. The text ends with an exaltation of her qualities and powers.^[30] This myth may represent an eclipse in the authority of the priests of Anu in Uruk, and a transfer of power to the priests of Inanna.

Inanna's descent to the underworld

The story of Inanna's descent to the underworld is a relatively well-attested and reconstructed composition.

In Sumerian religion, the *Underworld* was conceived of as a dreary, dark place; a home to deceased heroes and ordinary people alike. While everyone suffered an eternity of poor conditions, certain behavior while alive, notably creating a family to provide offerings to the deceased, could alleviate conditions somewhat.

Inanna's reason for visiting the underworld is unclear. The reason she gives to the gatekeeper of the underworld is that she wants to attend the funeral rites of Ereshkigal's husband, here said to be Gud-gal-ana. Gugalana was the Bull of Heaven in The Epic of Gilgamesh, which was killed by Gilgamesh and Enkidu. To further add to the confusion, Ereshkigal's husband typically is the plague god, Nergal.

In this story, before leaving Inanna instructed her minister and servant, Ninshubur, to plead with the deities Enlil, Sin, and Enki to save her if anything went amiss. The attested laws of the underworld dictate that, with the exception of appointed messengers, those who enter it could never leave.

Inanna dresses elaborately for the visit, with a turban, a wig, a lapis lazuli necklace, beads upon her breast, the 'pala dress' (the ladyship garment), mascara, pectoral, a golden ring on her hand, and she held a lapis lazuli measuring rod. These garments are each representations of powerful *mes* she possesses. Perhaps Inanna's garments, unsuitable for a funeral, along with Inanna's haughty behavior, make Ereshkigal suspicious.^[31]

Following Ereshkigal's instructions, the gatekeeper tells Inanna she may enter the first gate of the underworld, but she must hand over her lapis lazuli measuring rod. She asks why, and is told 'It is just the ways of the Underworld'. She obliges and passes through. Inanna passes through a total of seven gates, at each one removing a piece of clothing or jewelry she had been wearing at the start of her journey, thus stripping her of her power.

When she arrives in front of her sister, she is naked. "After she had crouched down and had her clothes removed, they were carried away. Then she made her sister Erec-ki-gala rise from her throne, and instead she sat on her throne. The Anna, the seven judges, rendered their decision against her. They looked at her – it was the look of death. They spoke to her – it was the speech of anger. They shouted at her – it was the shout of heavy guilt. The afflicted woman was turned into a corpse. And the corpse was hung on a hook."

Ereshkigal's hate for Inanna could be referenced in a few other myths. Ereshkigal, too, is bound by the laws of the underworld; she can not leave her kingdom of the underworld to join the other 'living' deities, and they can not visit her in the underworld, or else they can never return. Inanna symbolized erotic love and fertility, and contrasts with Ereshkigal.

Three days and three nights passed, and Ninshubur, following instructions, went to Enlil, Nanna, and Enki's temples, and demanded they save Inanna. The first two deities refused, saying it was her own doing, but Enki was deeply troubled and agreed to help. He created two asexual figures named *gala-tura* and the *kur-jara* from the dirt under the fingernails of the deities. He instructed them to appease Ereshkigal; and when asked what they wanted, they were to ask for Inanna's corpse and sprinkle it with the food and water of life. However, when they come before Ereshkigal, she is in agony like a woman giving birth, and she offers them what they want, including life-giving rivers of water and fields of grain, if they can relieve her; nonetheless they take only the corpse.

Things went as Enki said, and the *gala-tura* and the *kur-jara* were able to revive Inanna. Demons of Ereshkigal's followed (or accompanied) Inanna out of the underworld, and insisted that she wasn't free to go until someone took her place. They first came upon Ninshubur and attempted to take her. Inanna refused, as Ninshubur was her loyal servant, who had rightly mourned her while she was in the underworld. They next came upon Cara, Inanna's beautician, still in mourning. The demons said they would take him, but Inanna refused, as he too had mourned her. They next came upon Lulal, also in mourning. The demons offered to take him, but Inanna refused.

They next came upon Dumuzi, Inanna's husband. Despite Inanna's fate, and in contrast to the other individuals who were properly mourning Inanna, Dumuzi was lavishly clothed and resting beneath a tree. Inanna, displeased, decrees that the demons shall take him, using language which echoes the speech Ereshkigal gave while condemning her. Dumuzi is then taken to the underworld.

In other recensions of the story, Dumuzi tries to escape his fate, and is capable of fleeing the demons for a time, as the deities intervene and disguise him in a variety of forms. He is eventually found. However, Dumuzi's sister, out of love for him, begged to be allowed to take his place. It was then decreed that Dumuzi spent half the year in the underworld, and his sister take the other half. Inanna, displaying her typically capricious behavior, mourns his time in the underworld. This she reveals in a haunting lament of his deathlike absence from her, for "[he] cannot answer . . . [he] cannot come/ to her calling . . . the young man has gone." Her own powers, notably those connected with fertility, subsequently wane, to return in full when he returns from the netherworld each six months. This cycle then approximates the shift of seasons.

Interpretations of the Inanna descent myth

Additionally, the myth may be described as a union of Inanna with her own "dark side", her twin sister-self, Ereshkigal, as when she ascends it is with Ereshkigal's powers, while Inanna is in the underworld it is Ereshkigal who apparently takes on fertility powers, and the poem ends with a line in praise, not of Inanna, but of Ereshkigal. It is in many ways a praise-poem dedicated to the more negative aspects of Inanna's domain, symbolic of an acceptance of the necessity of death to the continuance of life. It can also be interpreted as being about the psychological power of a descent into the unconscious, realizing one's own strength through an episode of seeming powerlessness, and/or an acceptance of one's own negative qualities, as is discussed by Joseph Campbell.^[32]

Another recent interpretation, by Clyde Hostetter, *Star Trek to Hawa-i'i* (San Luis Obispo, California: Diamond Press, 1991), p. 53) indicates that the myth is an allegorical report of related movements of the planets Venus, Mercury, and Jupiter; and those of the waxing crescent Moon in the Second Millennium, beginning with the Spring Equinox and concluding with a meteor shower near the end of one synodic period of Venus.

Joshua Mark argues that it is most likely that the moral of the *Descent of Inanna* was that there are always consequences for one's actions. "The Descent of Inanna, then, about one of the gods behaving badly and other gods and mortals having to suffer for that behavior, would have given to an ancient listener the same basic understanding anyone today would take from an account of a tragic accident caused by someone's negligence or poor judgment:

that, sometimes, life is just not fair."^[33]

Related deities

Inanna's Akkadian counterpart is Ishtar. In different traditions Inanna is the daughter of Anu or she is the daughter of the moon god Sin. In various traditions, her siblings include the sun god Utu, the rain god Ishkur, and Ereshkigal, Queen of the Underworld. Her personal assistant is Ninshubur. She is never considered to have a permanent spouse, although Dumuzi is her lover. Yet, she is responsible for sending Dumuzi to the Underworld in "Inanna's Descent to the Underworld." Inanna also is regarded in astral traditions as the morning and evening star.^[34] The cult of Inanna may also have influenced the deities Ainina and Danina of the Caucasian Iberians mentioned by the medieval Georgian Chronicles.^[35]

Modern relevance

Since Inanna embodies the traits of independence, self-determination, and strength in an otherwise patriarchal Sumerian pantheon, she has become the subject of feminist theory.^[36] Indeed, in one analysis of "Inanna and the huluppu tree", the author points out how she was implicitly "tamed and controlled", even "demoted", implying her prior importance as a female role model.^[37] Another modern work explores the idea that Inanna was once regarded in parts of Sumer as the mother of all humanity.^[38]

On January 2012 the Israeli feminist artist, Liliana Kleiner, presented in Jerusalem an exhibition of paintings of Inanna, inspired by the above.^[39]

Ancient cuneiform texts consisting of "Hymns to Inanna" have been cited as early examples of the archetype of a powerful, sexual female displaying dominating behaviors and forcing Gods and men into submission to her.^[40] Archaeologist and historian Anne O Nomis notes that Inanna's rituals included cross-dressing of cult personnel, and rituals "imbued with pain and ecstasy, bringing about initiation and journeys of altered consciousness; punishment, moaning, ecstasy, lament and song, participants exhausting themselves with weeping and grief."^[41]

In popular culture

- A major leitmotif in Rufi Thorpe's 2014 novel *The Girls of Corona del Mar* concerns the narrator's translation of epic poetry concerning Inanna and the narrator's identification with the goddess.
- The goddess Inanna was a major character in John Myers Myers 1981 fantasy novel, *The Moon's Fire-Eating Daughter*
- The black metal band Beherit wrote a song called, "The Gate of Inanna", featured in their 1994 album *H418ov21.C*
- Tori Amos' song Caught a Lite Sneeze features backing vocals during the chorus of her singing Inanna's name.
- Rock band The Tea Party feature a song called "Inanna" on their 1995 album *The Edges of Twilight*
- Alice Notley's feminist poetry epic, *The Descent of Alette* (1996), takes inspiration from the myth of Inanna's descent into the underworld
- *Inanna: An Opera of Ancient Sumer* (2003) is a three-act classical opera by American composer John Craton
- *The Self Laudatory Hymn of Inanna and Her Omnipotence* by Michael Nyman, performed by James Bowman and Fretwork on Time Will Pronounce (1993), the text of which comes from *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament*^[42]
- Inanna is glancingly mentioned in *The Queen of the Damned* by Anne Rice (1988). "And this was Akasha...a worshipper of the great goddess Inanna...." p. 286
- In researching Inanna and Enki, the characters of Juanita and Hiro discover the underlying plot of *Snow Crash* by Neal Stephenson (1992).

Notes

- [1] http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Template:Mesopotamian_myth&action=edit
- [2] Black, Jeremy and Anthony Green, "Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia," University of Texas Press, 1992
- [3] Van der Mierop, Marc (2007), "A History of the Ancient Near East: 3,000–323 BCE" (Blackwell)
- [4] Wolkstein, Diane and Noah Kramer, Samuel, "Inanna: Queen of Heaven and Earth" – a modern, poetic reinterpretation of Inanna myths
- [5] Harris, Rivkah (1991), "Inanna-Ishtar as Paradox and a Coincidence of Opposites" (History of Religions, Vol. 30, No. 3 (Feb., 1991)), pp. 261–278
- [6] Rubio, Gonzalo (1999), "On the Alleged "Pre-Sumerian Substratum" (Journal of Cuneiform Studies, Vol. 51, 1999 (1999)), pp. 1–16
- [7] é-an-na = sanctuary ('house' + 'Heaven' [= 'An'] + genitive) [John Halloran's Sumerian Lexicon v. 3.0 – see link below]
- [8] modern-day Warka (Iraq), Biblical Erech
- [9] Encounters in the Gigu (http://www.bibliotecapleyades.net/sitchin/divine_encoun/divine_encounters08.htm)
- [10] *Gods, Demons, and Symbols of Ancient Mesopotamia: An Illustrated Dictionary* by Jeremy Black and Anthony Green (1992, ISBN 0-292-70794-0), p. 156, pp. 169–170.
- [11] Jacobsen, Thorkild. The treasures of darkness: a history of Mesopotamian religion. Yale University Press, New Haven and London, 1976.
- [12] <http://www.universetoday.com/22570/venus-the-morning-star/>
- [13] D. Foxvog, "Astral Dumuzi." M.E. Cohen et al., *The Tablet and the Scroll*. CDL Press, Bethesda, 1993, p.106.
- [14] Black, Jeremy and Anthony Green, "Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia," University of Texas Press, 1992, pp.108–109
- [15] Enheduanna pre 2250 BCE "A hymn to Inana" ETCSL translation: t.4.07.3. (<http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/cgi-bin/etcsl.cgi?text=t.4.07.3>)
- [16] *Voices From the Clay: the development of Assyro-Babylonian Literature*. University of Oklahoma Press, Norman, 1965.
- [17] Jacobsen, Thorkild. *The Treasures of Darkness: a History of Mesopotamian Religion*. Yale University Press, New Haven and London, 1976.
- [18] Electronic Text Corpus of Sumerian Literature, <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk> 2006-12-19, accessed 2011-03-19.
- [19] Enmerkar and the Lord of Aratta, Electronic Text Corpus of Sumerian Literature, <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk> 2006-12-19, accessed 2011-03-19, lines 25–32
- [20] Electronic Text Corpus of Sumerian Literature, <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk> 2006-12-19, accessed 2011-03-19, lines 33–104; 108–133
- [21] Electronic Text Corpus of Sumerian Literature, <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk> 2006-12-19, accessed 2011-03-19, lines 160–241
- [22] Electronic Text Corpus of Sumerian Literature, <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk> 2006-12-19, accessed 2011-03-19, lines 242–372
- [23] Electronic Text Corpus of Sumerian Literature, <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk> 2006-12-19, accessed 2011-03-19, lines 373–461
- [24] Electronic Text Corpus of Sumerian Literature, <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk> 2006-12-19, accessed 2011-03-19, lines 500–514
- [25] Electronic Text Corpus of Sumerian Literature, <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk> 2006-12-19, accessed 2011-03-19, lines 536–577
- [26] Especially her Akkadian counterpart Ishtar was represented with the lion as her beast. C.f. Black, Jeremy and Anthony Green, "Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia," University of Texas Press, 1992, p.109
- [27] *Early Mesopotamia: Society and Economy at the Dawn of History* (<http://books.google.com/books?id=QvVUV52d68AC&pg=PA9&lpg=PA9&dq=jebel+makhul+Ebih&source=bl&ots=s9kz56mk0B&sig=8mdELy3ZIIcYXXpqozmDW7up2sY&hl=en#v=onepage&q=jebel+makhul+Ebih&f=false>), John Nicholas Postgate, Psychology Press, 1994, pg 9, 367 pages, ISBN 0415110327
- [28] Attinger, Pascal. Inana et Ebih. *Zeitschrift für Assyriologie*. 3 1988, pp 164–195
- [29] <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/cgi-bin/etcsl.cgi?text=t.1.3.4#>
- [30] <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/cgi-bin/etcsl.cgi?text=t.1.3.5#>
- [31] Kilmer, Anne Draffkorn. How was Queen Ereshkigal tricked? A new interpretation of the Descent of Ishtar. *Ugarit-Forschungen* 3 1971, pp 299–309
- [32] Joseph Campbell, *The Hero with a Thousand Faces* (Novato, California: New World Library, 2008), pp. 88–90.
- [33] Mark, Joshua J. (2011). "Inanna's Descent: A Sumerian Tale of Injustice" (<http://www.ancient.eu.com/article/215/>). Ancient History Encyclopedia
- [34] Black, Jeremy and Anthony Green, "Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia," University of Texas Press, 1992, pp. 108–109
- [35] Tseretheli, Michael (1935), "The Asianic (Asia Minor) elements in national Georgian paganism". *Georgica* 1 (1): 55-56.
- [36] e.g. Tikva Frymer-Kensky, 1992
- [37] Stuckey, 2001
- [38] White, 2013
- [39] Hebrew review by Michal Sadan and photos of Inana paintings (<http://www.mysay.co.il/articles/ShowArticle.aspx?articlePI=aaawkj>)
- [40] "Inana and Ebih" ETCSL, Faculty of Oriental Studies, University of Oxford <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/section1/tr132.htm> cited in Nomis, Anne O (2013) "The Warrior Goddess and her Dance of Domination" in "The History & Arts of the Dominatrix" p.53 ISBN 9780992701000
- [41] See "A Hymn to Inana C" ETCSL, Faculty of Oriental Studies, University of Oxford see lines 70-80 viewable at <http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/section4/tr4073.htm> cited in Nomis, Anne O (2013) "Dominatrix Rituals of Gender, Transformation, Ecstasy and Pain" in "The History & Arts of the Dominatrix" p.59-60 ISBN 9780992701000
- [42] trans. S.N. Kramer, ed. James B. Pritchard (3rd edition with supplement: Princeton University Press, 1969)

References

- Enheduanna. "The Exaltation of Inanna (Inanna B): Translation (<http://www-etcs1.orient.ox.ac.uk/section4/tr4072.htm>)". The Electronic Text Corpus of Sumerian Literature. University of Oxford Library. 2 December 2004.
- Frymer-Kensky, Tikva. *In the Wake of the Goddesses*. New York: MacMillan, 1992.
- Fulco, William J., S.J. "Inanna." In Eliade, Mircea, ed., *The Encyclopedia of Religion*. New York: Macmillan Group, 1987. Vol. 7, 145–146.
- George, Andrew, translator (1999) *The Epic of Gilgamesh* (Penguin Books) ISBN 0-14-044919-1
- Inana's descent to the nether world: translation (<http://www-etcs1.orient.ox.ac.uk/section1/tr141.htm>). The Electronic Text Corpus of Sumerian Literature. University of Oxford Library.
- Jacobsen, Thorkild. *The treasures of darkness: a history of Mesopotamian religion*. Yale University Press, New Haven and London, 1976.
- Kramer, Samuel Noah (1988) *History Begins at Sumer: Thirty-Nine Firsts in Recorded History* (University of Pennsylvania Press; 3rd edition) ISBN 978-0-8122-1276-1
- Leick, Gwendolyn (1994) *Sex & Eroticism in Mesopotamian Literature*. New York, NY: Routledge.
- Mitchell, Stephen. *Gilgamesh: A New English Translation*. New York: Free Press (Div. Simon & Schuster), 2004.
- Stuckey, Johanna (2001) "Inanna and the Huluppu Tree, An Ancient Mesopotamian Narrative of Goddess Demotion" in "'Feminist Poetics of the Sacred'", ed. Devlin-Glass, Frances and McCredden, Lyn, *American Academy of Religion*. ISBN 978-0-19-514468-0
- White, Gavin (2013) "The Queen of Heaven. A New Interpretation of the Goddess in Ancient Near Eastern Art" (Solaria Publications) ISBN 978-0955903717
- Wolkstein, Diana & Kramer, Samuel Noah (1983) *Inanna: Queen of Heaven and Earth* (Harper Perennial) ISBN 0-06-090854-8
- Santo, Suzanne Banay (January 15, 2014). *From the Deep: Queen Inanna Dies and Comes Back to Life Again* (http://www.amazon.com/From-Deep-Queen-Inanna-Comes/dp/0988091410/ref=sr_1_1?ie=UTF8&qid=1393426114&sr=8-1&keywords=suzanne+banay+santo). Toronto, Ontario, Canada: Red Butterfly Publications. p. 32. ISBN 9780988091412.

Further reading

- Jeremy Black, Graham Cunningham, Eleanor Robson, and Gábor Zólyomi (2004) *The Literature of Ancient Sumer* (Oxford University Press) ISBN 0-19-926311-6
- The Electronic Text Corpus of Sumerian Literature (<http://www-etcs1.orient.ox.ac.uk/>)
- Halloran, John A. *Sumerian Lexicon Version 3.0* (<http://www.sumerian.org/sumerlex.htm>)
- Voorbij de Zerken: a Dutch book which "contains" both Ereshkigal and Inanna.
- Pereira, Sylvia Brunton, *Descent to the Goddess* (Inner City Books, 1981). A Jungian interpretation of the process of psychological 'descent and return', using the story of Inanna as translated by Wolkstein and Kramer. ISBN 978-0-919123-05-2

External links

- Ancient Mesopotamian Gods and Goddesses: Inana/Ištar (goddess) (<http://oracc.museum.upenn.edu/amgg/listofdeities/inanaitar/>)
- Clickable map of Mesopotamia (http://oi.uchicago.edu/OI/IS/SANDERS/PHOTOS/meso_map.html)

Article Sources and Contributors

Inanna *Source:* <https://en.wikipedia.org/w/index.php?oldid=627387863> *Contributors:* 11 Arlington, 83d40m, A plague of rainbows, A. Parrot, AKeckarov, Adam Dray, Adapa Atra-Hasis, Adkins, American9agir, AnonMoos, Anonymous44, Anthony Appleyard, ArgentTurquoise, Arubafirina, Axem Titanium, BD2412, Batobalani, Bender235, Bgwhite, Brianbarrt, Calken934, Captainalliswell, Cary828Grant, Castanea dentata, CensoredScribe, Cheri777, Chester Markel, Chris the speller, Cuchullain, DL77, DagosNavy, Dakirw8, DavidLeighEllis, Dbachmann, Decora, Deflective, Diannaa, Dkudler, Donner60, Download, DreamGuy, Dubsarmah, Dutch30001, Dycedarg, Edgar181, Enelson, Enki B., Enki H., Epicgenius, Eve Teschlemacher, Ezod, FinnWiki, FluffyBunnyX, Framhein, FreplySpang, Gabrielsimon, Ganna24, Genkai Shinigami, Glacialfox, Glengordon01, Gurdjieff, Harbar1232, Hephaestos, Holt, IPSOS, Iamthecheese44, Igifin, Imorthodox23, Ionutzmovie, Ivan Štambuk, Izzedine, Jdcraton, Jeff G., Jeltz, Jetman, John D. Croft, John of Reading, Jooojay, Julien Jean, Katalaveno, Kateorman, Keilana, Khazar2, Kittyxcatarina, KnightRider, Kober, Ksyrie, LadyofShalott, Light in Water, LilHelpa, Little Flower Eagle, Mairi, Mann jess, Materialscientist, Michael Devore, MimmiDingirInanna, Miq, NJMauthor, Nikkimaria, Njmessmer01, Noyster, Ntsimp, ONUunicorn, Omnipaedista, Oop, Pablo-flores, Pequod76, Pigman, PinchasC, Ploversegg, Pmokeefe, Ponyfan58425, Praxia, Prestigiouzman, Proxima Centauri, R powers, R'n'B, RandomCritic, Raverdrew, Reahad, Redvers, Rjwilmsi, Rob.bastholm, SWAdair, Sam Spade, SamEV, Sburke, Several Pending, Skepp, Skoglund, Ssrich1953, StAnselm, Sumerophile, Summer Song, Sun shine 545, Sysy, T@nn, Tadore, Tar-ba-gan, Thamis, The Great Honker, The Last Archivist, The Man in Question, TheCormac, TheHigherLevelEntity, Thegingerone, Thegraham, Thewolf37, Thiseye, Tide rolls, Til Eulenspiegel, Timelesseyes, Tony1, Tonyfaull, Ty63, Tunnels of Set, Tydaj, Typric, USchick, Unfree, UninvitedCompany, UrbanTerrorist, Utgard Loki, Vajragarlic, Verbal, WANAX, WereSpielChequers, Whitestarlion, Wikicorrects123, WikipedianMarlith, Wikipelli, Xact, Xuchilbara, Yworo, Zafriroble05, Zlerman, Zoepkoe. 262 anonymous edits

Image Sources, Licenses and Contributors

File:Ishtar vase Louvre AO17000-detail.jpg *Source:* https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=File:Ishtar_vase_Louvre_AO17000-detail.jpg *License:* Creative Commons Attribution 2.5 *Contributors:* Andrew Dalby, AnonMoos, Dbachmann, Jastrow, 1 anonymous edits

Image:Chaos Monster and Sun God.png *Source:* https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=File:Chaos_Monster_and_Sun_God.png *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 3.0 *Contributors:* User:Georgelazenby

File:B010ellst.png *Source:* <https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=File:B010ellst.png> *License:* Public Domain *Contributors:* Margret Studt

File:B153ellst.png *Source:* <https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=File:B153ellst.png> *License:* Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 *Contributors:* Margret Studt

File:Part of front of Inanna temple of Kara Indasch from Uruk Vorderasiatisches Museum Berlin.jpg *Source:* https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=File:Part_of_front_of_Inanna_temple_of_Kara_Indasch_from_Uruk_Vorderasiatisches_Museum_Berlin.jpg *License:* Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported *Contributors:* Marcus Cyron

File:Kudurru Melishipak Louvre Sb23 Ishtar-star.jpg *Source:* https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=File:Kudurru_Melishipak_Louvre_Sb23_Ishtar-star.jpg *License:* Public Domain *Contributors:* User:Jastrow

License

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0
[//creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/)